Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1903. Wydano i rozesłano dnia 30. grudnia 1903. **Część XVIII.**

Nr. 126.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 1. grudnia 1903 L. 108.796, w przedmiocie zezwolenia gminie Chorostków na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 80. ustawy z dnia 18. marca 1888 (Dz. u. kr. Nr. 36.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala gminie Chorostków na dalszy pobór podatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 100% przez lat pięć a to począwszy od r. 1904 do roku 1908 włącznie.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 127.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 1. grudnia 1903 L. 108.425, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Kuty na dalszy pobór 75% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z 3. lipca 1896 (Dz. u. kr. Nr. 51.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Kuty

na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 75% a to przez lat pięć od roku 1904 począwszy do końca roku 1908.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 128.

U s t a w a

z dnia 3. grudnia 1903, w przedmiocie zezwolenia gminie Skole powiatu Stryjskiego, na pobór opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

§. 1.

Gminie Skole zezwala się na pobór przez przeciąg lat dziesięciu opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego, po 4 (cztery) korony rocznie.

§. 2.

Postanowienia wykonawcze, oraz wskazanie wypadków, w których dozwolonem będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

W każdym razie wolne od opłaty są psy do celów wojskowych utrzymywane.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Eisenerz, dnia 3. grudnia 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr 129.

U s t a w a

z dnia 4. grudnia 1903, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, pozwalająca król. stoł. miastu Krakowowi pobierać opłaty gminne od napojów rozpalających do miasta wprowadzanych, lub w mieście wyrabianych i w niem zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gmina król. stoł. miasta Krakowa ma prawo pobierać następujące opłaty gminne czyli dodatek gminny do podatku konsumcyjnego od niżej wymienionych napojów rozpalających do miasta wprowadzanych, lub w mieście wyrabianych i w niem zużywanych, a mianowicie:

1) Od rumu, araku, esencyi ponczowej, rozolisu, likieru i wszelkich napojów od jednego hektolitra po 50 K;

2) Od alkoholu, spirytusu winnego, olejków wonnych, tynktury, esencyi i wogóle wszelkich cieczy do których alkohol wchodzi, jako główna część składowa, a to:

Od spirytusu do 50 stop. od jednego hektolitra po 25 K, do 75 stop. od jednego hektolitra po 37·50 K, ponad 75 stop. od jednego hektolitra po 50 K;

3) od wina od jednego hektolitra po 10 K;

4) od piwa:

a) przy wprowadzaniu porteru i piwa angielskiego od jednego hektolitra 7 K;

b) przy wprowadzaniu wszelkich innych gatunków piwa i przy wyrobie wszelkich innych gatunków bez różnicy od jednego hektolitra po 3 K;

5) we wszystkich wypadkach, w których wódka wolna jest od podatków państwowych w myśl §. 6. obowiązującej ustawy wódczanej ma być również wolną od opłat gminnych, czyli dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego.

Art. II.

Opłaty od piwa wymienione w Art. I. 4. b) ustają z końcem 1909 r.

Art. III.

Bliższe postanowienia pod względem poboru oznaczonych w Art. I. miejskich opłat konsumcyjnych od napojów rozpalających i pod względem uiszczenia zwrotu opłaty przy wywozie piwa wyrabianego w mieście Krakowie, tudzież co do organów do sprawowania tych czynności powołanych, jakoteż co do sposobu wykonywania kontroli przy poborze i zwrocie rzeczonych opłat, wydane zostaną ze strony c. k. Namiestnictwa osobnem rozporządzeniem po porozumieniu się z Wydziałem krajowym.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Z dniem tym przestaje obowiązywać ustawa krajowa z dnia 19. lipca 1878 (Dz. ust. kraj. Nr. 48.).

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Eisenerz, dnia 4. grudnia 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 130.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 18. grudnia 1903 L. 16.186/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. listopada 1903, o ustanowieniu Sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi.

Lidl w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. listopada 1903. o ustanowieniu Sądu powiatowego w Podkamieniu w Galicyi.

Na podstawie §. 2. ustawy z 11. czerwca 1868, Dz. p. p. Nr. 59., tworzy się w okręgu Sądu obwodowego w Złoczowie Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Podkamieniu dla gmin, względnie obszarów dworskich: Czernica, Hucisko brodzkie, Nakwasza i Tetylkowce okręgu Sądu powiatowego w Brodach — dalej dla gmin, względnie obszarów dworskich: Czepiele, Dudyń, Hołubica z Żarkowem, Huta pieniacka, Jaśniszcze, Kułyszcze, Litowisko, Majdan pieniacki, Maleniska, Niemiacz, Palikrowy, Pańkowce, Pieniaki, Podkamień, Popowce, Styberówka, Szyszkowce i Zwyżyń, okręgu Sądu powiatowego w Załoźcach.

Z dniem rozpoczęcia czynności urzędowej tego Sądu — który będzie dodatkowo postanowiony i ogłoszony — wydziela się wyżej nazwane gminy z obszarami dworskimi z okręgów ich dotychczas właściwych Sądów powiatowych

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 131.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1903 L. 113.803, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Biecz na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina.

Na mocy §. 82. ustawy z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Biecz na dalszy pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina przez przeciąg lat pięciu począwszy od roku 1904 do końca roku 1908.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 132.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z d. 10. grudnia 1903 L. 112.524, w przedmiocie opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa w gminie Pruchnik powiat Jarosław.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala na mocy postanowień §. 81. ustawy gminnej w brzmieniu ustawy z 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36. za zgodą c. k Namiestnictwa we Lwowie, gminie Pruchnik na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa przyzwolonych pierwotnie ustawą z 12 czerwca 1897 Dz. u. kr. Nr. 34., a to na czas od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia do końca r. 1908 w wysokości unormowanej powyższą ustawą.

Lwów, dnia 10. grudnia 1903 r.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 133.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1903, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jarosławia na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Jarosławia na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku kon-

sumcyjnego od wina w wysokości 100% przez lat pięć począwszy od roku 1904 do końca roku 1908.

We Lwowie, dnia 10. grudnia 1903.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 134.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1903 L. 112.522, w przedmiocie opłaty gminnej od piwa w mieście Gorlicach.

Wydział Krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala na mocy §. 87. ustawy z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie miasta Gorlice pod warunkami ustanowionymi w ustawie z 7. czerwca 1888 Dz. u. kr. Nr. 68, na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa a to w roku 1904 po 2 K 40 h, od hektolitra, od roku zaś 1905 do końca roku 1907 po 2 K od hektolitra.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 135.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1903 L. 112.523, w przedmiocie opłaty gminnej od piwa w gminie Sądowa Wisznia.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala na mocy §. 83. ustawy gminnej z 3. lipca

1896, Dz. u. kr. Nr. 51. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie Sądowa Wisznia na dalszy pobór przyzwolonej ustawą z 29. czerwca 1898 Dz. u. kr. Nr. 61. i tutejszem rozporządzeniem z 3. lutego 1903, Dz. u. kr. Nr. 16. opłaty gminnej od piwa po 1 K 70 h od jednego hektolitra, a to przez lat pięć od 1. stycznia 1904 począwszy do końca roku 1908.

We Lwowie, dnia 10. grudnia 1903.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 136.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 24. grudnia 1903 L. 16.462/pr., o poborze dodatków do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1903.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 13. grudnia b. r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwały Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z 30. i 31. października b. r. o poborze dodatków do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1903.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

1) Dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5 pr. podatku od domów wolnych od podatku w wysokości 60 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

2) Dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych ustanowionych ustawą z 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220. z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień unormowanych Najwyższem postanowieniem z 25. listopada 1858 ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 27. listopada 1858 Dz. p. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim pobierany będzie dodatek do podatków w ustępie 1. wymienionych w wysokości 49 h, zaś do podatków w ustępie 2. wymienionych w wysokości 55 h od każdej korony całej należytości tych podatków.

Obwieszczenie to podaje się do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 17. grudnia 1903 L. 55.248.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 137.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. grudnia 1903 L. 115.236, w przedmiocie dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa w gminie Nadwórna.

Na mocy postanowień §. 82. ustawy gminnej z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Nadwórna na pobór 75% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa przez lat pięć, począwszy od roku 1904.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w. r.

Nr. 138.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1903 L. 112.570, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Rzeszów na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie Radzie powiatowej w Kolbuszowej, udzielonej

uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. kr. Nr. 40.) koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Rzeszów, na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Rzeszów, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 10. grudnia 1903.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 139.

Ustawa

z dnia 8. grudnia 1903, o obowiązku właścicieli domów w król. stoł. mieście Lwowie połączenia domowych zbiorników kloacznych z kanałami miejskimi publicznymi oraz o opłatach gminnych za to połączenie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§. 1.

W obrębie gminy król. stoł. miasta Lwowa obowiązany jest każdy właściciel realności przylegającej do ulicy lub placu, gdzie kanał publiczny istnieje lub zostanie wybudowany, połączyć zbiornik kloaczny swego domu z powyższym kanałem za pomocą kanału odciekowego, przestrzegając przytem postanowień ustawy budowniczej z 21. kwietnia 1885 Dz. u. kr. Nr. 31.

W razie wybudowania nowego a zaniechania istniejącego kanału publicznego, z którym zbiorniki kloaczne poszczególnych domów są już połączone, zbiorniki te mają być połączone z nowo wybudowanym kanałem publicznym, dawne zaś połączenie ma być zaniechane. Jeżeli jednak z powodu umieszczenia wychodków nad dotychczasowym kanałem, niema zbiorników kloacznych, wówczas przy zmianie kanału właściciel domu obowiązany jest w razie potrzeby wybudować zbiornik i połączyć go z nowowybudowanym kanałem publicznym.

§. 2.

Koszta budowy kanału odciekowego aż do 10 metrów, licząc od zewnętrznej granicy realności do najbliższego kanału publicznego, ponosi właściciel realności względnie domu, nadwyżkę zaś kosztów ponad 10 metrów ponosi gmina.

Gdyby jednak ze względów publicznych okazała się potrzeba poprowadzenia kanału odciekowego przez obcą realność, właściciel jej obowiązany jest za odpowiedniem odszkodowaniem zezwolić na taką budowę kanału odciekowego na swej realności. Odszkodowanie i koszta ewentualnego wywłaszczenia na rzecz budowy kanału odciekowego ponosi właściciel domu obowiązany do budowy kanału, a to w granicach ustanowionych w pierwszym ustępie tego paragrafu.

§. 3.

Gminie król. stoł. miasta Lwowa przysługuje prawo pobierania opłat za połączenie w §. 1. określone, właściciele domów zaś obowiązani są do uiszczenia tych opłat. W wypadku jednak przewidzianym w §. 1. ustęp drugi, właściciele domów wolni są od rzeczonych opłat.

§. 4.

Wysokość opłat ustanawia się podług zabudowanej powierzchni, pomnożonej ilością kondygnacyi:

a) Po 30 h od metra kwadratowego przy prywatnych domach mieszkalnych i gmachach publicznych.

b) Po 20 h od metra kwadratowego:

1. Przy budynkach fabrycznych.

2. Przy budynkach wyłącznie na pracownie przemysłowe przeznaczonych.

3. Przy budynkach gospodarczych wszakże tylko w miarę przeznaczenia tych budynków lub ich części do takich celów, które uzasadniają potrzebę odprowadzenia z nich nieczystości płynnych, w takim wypadku przypada opłata albo od całego budynku, albo tylko od odnośnej jego części.

Podziemia i strychy podlegają stosownej opłacie w miarę przeznaczenia ich na cele wymienione wyżej pod literą a) lub pod b).

Ilość zbiorników kloacznych w jednym domu nie ma wpływu na wymiar opłaty.

§. 5.

Radzie miejskiej przysługuje prawo uwalniania od opłaty właścicieli takich budynków, których przeznaczenie lub używanie wyklucza odprowadzanie z nich nieczystości płynnych do kanału publicznego.

§. 6.

Od domów, po wejściu w życie niniejszej ustawy przebudowanych, dobudowanych, lub w miejsce starych nowo wybudowanych, należy się opłata (§. 4.) mimo dawniejszego połączenia z kanałem publicznym. Jeśli jednak właściciel domu za to połączenie uiścił już bądź dawniej opłatę, jako datek dobrowolny, bądź też opłatę w myśl niniejszej ustawy, wówczas przy nowym wymiarze uwzględnić należy datek ten zapłacony, względnie opłatę już uiszczoną, tak, że tylko nadwyżkę wymiaru obowiązany jest właściciel domu uiścić.

§. 7.

Przy ulicach nowych, powstających po wejściu w życie niniejszej ustawy w których kosztem osób prywatnych pobudowano kanał publiczny, ma być pobieraną tylko połowa powyższej opłaty od tych osób prywatnych lub ich prawonabywców.

§ 8.

Do wymiaru opłat powołany jest Magistrat miasta.

Nieuiszczone w terminie opłaty mają być ściągnięte w sposób ustanowiony w §. 94. statutu miasta Lwowa dla ściągania należytości gminnych.

§. 9.

Przeciw wydanym na podstawie niniejszej ustawy zarządzeniom Magistratu przysługują środki prawne przewidziane statutem miasta. Rekurs przeciw wymiarowi opłaty nie ma mocy wstrzymującej.

§. 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 11.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wallsee, dnia 8. grudnia 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 140.

U s t a w a

z dnia 16. grudnia 1903, zezwalająca gminie Zakopane na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku, maliniaku, dereniaku i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Zakopane zezwala się pobierać do końca roku 1910 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy wprowadzanych albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego litra stustopniowego alkoholu po 22 h, czyli od jednego hektolitra 22 K;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: araku, rumu, śliwowicy, koniaku, esencyi ponczowej, likieru, rosolisu i t. d. po 11 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 11 K;

3) od jednego litra piwa po 2 h, czyli od jednego hektolitra po 2 K;

4) od jednego litra miodu, maliniaku, wiszniaku, dereniaku i t. p. po 20 h.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w Art. I. dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna Zakopane.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl rozporządzenia cesarskiego z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. Część II., wolną jest ona także od opłaty gminnej w Art. I. wyszczególnionej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 16. grudnia 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 141.

Ustawa

z dnia 16. grudnia 1903 zezwalająca gminie Ustrzyki dolne na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku, maliniaku i dereniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Ustrzyki dolne zezwala się pobierać w czasie od r. 1904 do końca r. 1910 opłaty gminne od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku, maliniaku i dereniaku w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) od jednego litra stustopniowego alkoholu po 8 h;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, rosolisu i t. p. po 5 h;

3) od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 K;

4) od jednego hektolitra miodu, dereniaku i maliniaku po 6 K;

5) od jednego hektolitra wiszniaku po 3 K.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w Art. I. dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna Ustrzyki dolne.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl rozporządzenia cesarskiego z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. Część II., wolną jest ona także od opłaty gminnej w art. I. wyszczególnionej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 16. grudnia 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 142.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 4. grudnia 1903 L. 150.143, o przedkładaniu fasyi do podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1904.

W myśl §§. 138. i 202. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220. względnie artykułów 18. i 21. rozporządzenia wykonawczego do działu III., oraz artykułów 29. i 43. rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy, wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu do przedkładania

fasyj w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1904 termin do 31. stycznia 1904.

Co do obowiązku opłaty tych podatków i przedkładania dotyczących fasyj zauważa się w szczególności, co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i moralne, pobierające dochód, określony w §. 124. powołanej ustawy z wyjątkiem osób wymienionych w §. 125. odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 1200 K, obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku rentowego tylko w tym razie, jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) ponad 1200 K rocznie, obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianych fasyi już wskutek niniejszego obwieszczenia, bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego, oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyi zawezwane.

W myśl §. 139. ustawy wyżej powołanej uwolnione są jednak od obowiązku przedłożenia fasyi do podatku rentowego, o ile nie zostaną do tego przez władzę podatkową specyalnie zawezwane te osoby, które:

a) opłacały już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,
b) nie zmieniły od tego czasu swojego miejsca zamieszkania,
c) nie uzyskały wyższego dochodu.

W takim razie nastąpi wymiar podatku rentowego na rok 1904 bez fasyi od takiej samej kwoty dochodu, jak w roku poprzednim.

W razie ustania poboru, podatkowi rentowemu podlegającego, wskazanem jest przeto dla uniknięcia ewentualnego wymiaru podatku na rok 1904 donieść o tem kompetentnej władzy podatkowej I. instancyi w terminie wyżej wyznaczonym.

Zresztą zaznacza się, że obowiązek przedkładania fasyj w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia §. 133. powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika, dochód dotyczący wypłacającego.

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne, wymienione w §. 153. ustawy, których dochód, temuż podatkowi podlegający 1200 K rocznie przenosi, z wyłączeniem jednak osób, wymienionych w §. 154. ustawy odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których dochód nie przenosi rocznie 2000 K, obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego tylko w takim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową, lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym ponad 2000 K przedłożyć winny wspomnianą fasyę już wskutek niniejszego obwieszczenia, bez względu na to, czy zostały lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzenia fasyi określają co do podatku rentowego §§. 128.—130. i 138. ustawy, oraz artykuły 13—16. i 20. rozporządzenia wykonawczego do działu III. tej ustawy, zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§. 156—171. i 202. ustawy, oraz artykuły 32. i 33. względnie 3.—28. rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego, jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Dochód z poszczególnych źródeł zeznawać należy w walucie koronowej w rubrykach fasyi, na ten cel przeznaczonych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie przez władze podatkowe I. instancyi.

Do odbierania wspomnianych fasyi powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka.

Co do osób moralnych, obowiązanych do opłaty podatku rentowego, powołana jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi, w której okręgu osoba moralna ma swoją siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2. i 3., §. 132. zaś co do podatku osobisto-dochodowego ustępy 2. i 3. §. 176. ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1904 w jednym z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu lub podatkowi osobisto-dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§. 145. i 228. ustawy donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskają w roku 1904 stałe pobory służbowe, przenoszące rocznie 1200 K. Osoby te dopełnić winny wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14. po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego ukrócenia lub zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§. 239. i 243. oraz §§. 241. i 244. ustawy.

Kontrybuentów, którzy fasye do wymiaru podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego na r. 1904 zeznawać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej stąd straty czasu, jak najrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyj do podatku osobisto-dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznawania fasyi, odpowiednich terminów

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

Lwów, dnia 4. grudnia 1903.

Korytowski w. r.

Nr. 143.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 5. stycznia 1904 L. 61/pr., w przedmiocie gwarancyi kraju dla pożyczki 400.000 K dla gminy Zakopane.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 23. grudnia 1903 najmiłościwiej udzielić Najwyższej sankcyi uchwale Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w przedmiocie gwarancyi kraju dla pożyczki 400.000 K dla gminy Zakopane.

Uchwała.

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem udziela poręki dla pożyczki zaciągnąć się mającej w wysokości 400.000 (czterechkroć stotysięcy) K, przez gminę Zakopane na cele inwestycyjne.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik:

Potocki w. r.

Nr. 144.

Ustawa

z dnia 23. grudnia 1903, o zezwoleniu gminie Leżajsk powiatu Łańcut na pobór podwyższonych opłat gminnych od napojów spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Leżajsk zezwala się pobierać przez lat dziesięć opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów spirytusowych w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej podwyższonej taryfy:

1) od jednego litra alkoholu stustopniowego alkoholometra po 11 halerzy czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 K;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisów, likierów, rumu, ponczowej esencyi, araku, koniaku, śliwowicy i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 11 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 11 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Leżajsk.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 17. lipca 1899 Nr. 120. Dz. u. p. Cz. II, wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Leżajsku, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina Leżajsk porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Leżajsku.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 145.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14. grudnia 1903 r. L. 112.029, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Brodach.

Na podstawie §. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47., ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Brodach, dla dorosłych na 1 K 20 h. a dla dzieci do lat 7 na 60 h. dziennie, począwszy od 1. listopada 1903 roku.

We Lwowie, dnia 14. grudnia 1903.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 146.

U s t a w a

z dnia 23. grudnia 1903, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o poborze 30% dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

W obrębie kraju całego pobierany będzie na rzecz funduszu krajowego 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

§. 2.

Dodatek ten pobierany będzie razem z odnośnym podatkiem i przez te same organa.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1905, a przestaje obowiązywać z dniem 31. grudnia 1909.

§. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 147.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. grudnia 1903 L. 112.460, w przedmiocie przedłużenia gminie w Babinie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Babinie na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie w Babinie powiatu Samborskiego, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1898 (Dz. u. kr. Nr. 89.) koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Babinie na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Gminie w Babinie powiatu Samborskiego przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Babinie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ustęp 12. ustawy drog. z 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. wrazie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy, do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy w Babinie.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 4 (cztery) h;
2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 4 (cztery) h;
b) od pięciu świń albo cieląt 2 (dwa) h;
c) od dziesięciu owiec 2 (dwa) h;

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 2. grudnia 1903.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.